

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17C/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114224324
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114224324.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobkyne Q. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. X., O. XXXX/XX, štátny občan SR, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zast. AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o. so sp. zn. 30/08/14, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobkyne **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 175,04 Eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava zo dňa 16. 10. 2014, sp. zn. 30/08/14. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 22. 05. 2012 uzavrela so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 360 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v 30 mesačných splátkach po 20,44 Eur. V rozhodcovskej zmluve, ktorá tvorí súčasť zmluvy o revolvingovom úvere bolo v rozhodcovskej doložke dohodnuté, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, skončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z rozhodcovských súdov, pričom jedným z nich je aj Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, Bratislava. Výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Keďže žalobkyňa si povinnosti zo zmluvy riadne neplnila, stal sa dlh zo zmluvy o revolvingovom úvere splatný. Dňa 28. 07. 2014 podal žalovaný na rozhodcovský súd žalobu pre zaplatenie 320,48 Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský súd v zrýchlenom konaní vydal rozhodcovský rozsudok so sp. zn. 30/08/14, ktorým zaviazal žalobkyňu zaplatiť sumu vo výške 320,48 Eur s prísl. a na náhradu trov konania. Podľa názoru žalobkyne, rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je podľa ustanovenia § 37 ods. 1 O.z. ako neurčitý právny úkon neplatná, ďalej, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve je podľa § 53 ods. 4 písm. r/ O.z. neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Okrem toho žalobkyňa nemala možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. a/ O.z. a teda žalobca v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní popiera platnosť rozhodcovskej doložky. Uzavretá rozhodcovská zmluva je

neurčitá, pretože neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktorú sa má vzťahovať. Má za to, že rozhodcovská zmluva zakladajúca právomoc Slovenského arbitrážneho súdu je ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve neplatná. Predmetná rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom osobitne individuálne vyjednaná, čo vyplýva aj z jej predtlačenej formy, do ktorej sa nevpisuje ani špecifikácia úverovej zmluvy na vzťahy, ktorej sa má rozhodcovská zmluva vzťahovať. Rozhodcovská zmluva v danom prípade predstavuje kompaktný vopred pripravený celok upravujúci riešenie sporov vyplývajúcich pravdepodobne zo zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník tak svojím podpisom mohol rozhodcovskú zmluvu akceptovať, pričom akceptácia zmluvy tvorila podmienku poskytnutia úveru alebo rozhodcovskú zmluvu spolu s úverom odmietnuť. Rozhodcovskú zmluvu tak žalobkyňa považuje za absolútne neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 O.z. v zmysle námietky absencie právomoci rozhodcovského súdu a aj z dôvodu, že rozhodcovská zmluva síce dáva možnosť výberu medzi rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak len v prípade, pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient - dlžník spotrebiteľ, čím spôsobuje narušenie rovnováhy zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zároveň v žalobe konštatovala, že Rozhodcovská zmluva č. 8200038692 zo dňa 22. 05. 2012 s poukazom na čl. 6 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej na ustanovenia § 52 a nasl. O.z., čl. 144 ods. 1 a čl. 7 ods. 2 Ústavy SR a na ustálenú judikatúru Európskeho súdneho dvora - rozsudok Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, C - 240/98 až C - 244/9, je ako zmluvná podmienka neprijateľná a teda absolútne neplatná.

Zároveň poukázala na to, že predmetnou rozhodcovskou zmluvou reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa a žalobca od počiatku sledoval v súvislosti s koncipovaním rozhodcovskej zmluvy to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy boli tieto vždy riešené na rozhodcovskom súde, ktorý vyberie žalobca a to na súde, ktorý sa nachádza v mieste vzdialenom od trvalého pobytu spotrebiteľa za účelom reálneho sťaženia uplatnenia jeho práv.

Taktiež poukázala na tú skutočnosť, že rozhodcovský súd rozhodol v skrátrenom konaní a podmienkou na žalobnú odpoveď je zaplatenie sumy 24,89 Eur.

Zároveň žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že zmluva o revolvingovom úvere upravuje nárok na zmluvnú pokutu, čo je neprijateľnou podmienkou a tým pádom je to neplatné ustanovenie zmluvy z dôvodu, že zmluvná pokuta vo výške 0,065 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania je neprimerane vysoká a v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. V predmetnej zmluve o revolvingovom úvere nie je uvedený nárok veriteľa na zmluvnú pokutu a taktiež ani jej výška, ale je uvedená len v zmluvných dojednaniach.

Žalobkyňa zároveň podala návrh na odklad vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku.

Tunajší súd uznesením zo dňa 11. 03. 2015, č.k. 17C/234/2014-24 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Križna 56, Košice, sp. zn. 30/08/14 zo dňa 16. 10. 2014, na čas do rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 10. 08. 2015 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne v tom smere, že rozhodcovská zmluva je neurčitá, pretože čl. 3 rozhodcovskej zmluvy presne identifikuje zmluvu o revolvingovom úvere, na ktorú sa rozhodcovská zmluva vzťahuje a je teda nepochybné, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXX odkazuje na zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX. Taktiež nesúhlasil s tvrdením, že predmetná rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom osobitne individuálne vyjednaná, čo vyplýva z jej predtlačenej formy, pretože v pomeroch spotrebiteľského práva pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale a predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť, že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. V danom prípade je teda namieste záver, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť neprijať také ustanovenie, ktoré nielen naformuloval dodávateľ, ale predovšetkým také ustanovenie, ktoré síce vopred pripravil dodávateľ, odmietnuť, či anulovať bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, jej neuzavretia a pod. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že žalobkyňa ako spotrebiteľ mohla uzavretie rozhodcovskej zmluvy dodatočne prehodnotiť a mala právo rozhodcovskú zmluvu zrušiť aj dodatočne, nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľ mala možnosť v

lehote 14 dní od jej uzavretia od zmluvy odstúpiť, o čom bola žalobkyňa ako spotrebiteľ informovaná, pretože priamo nad podpisovou doložkou sa v bode 7 rozhodcovskej zmluvy nachádza ustanovenie o oprávnení od uzavretej zmluvy odstúpiť. V danom prípade rozhodcovská zmluva nemusela vôbec vzniknúť alebo trvať a to bez vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovská zmluva mohla zaniknúť jednostranným úkonom povinného bez toho, aby túto skutočnosť a jej dôsledky mohol žalovaný ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje záväzné vyhlásenie veriteľa v bode 2, podľa ktorého veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10. 12. 2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoE/372/2013 zo dňa 21. 11. 2013, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline, č.k. 8CoE/4/2014-42 zo dňa 31. 01. 2014.

Žalovaný sa taktiež nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že nemala možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a poukázal na skutočnosť, že zriaďovateľ rozhodcovského súdu je povinný zverejniť štatút a rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu v Obchodnom vestníku a na prospech spotrebiteľa nemôže byť jeho vlastné zanedbanie a nevyužitie možností oboznámiť sa s pravidlami rozhodcovského konania, ktoré sú zverejnené v štátom určenej forme a to v Obchodnom vestníku.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením, že procesný postup rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa ako slabšiu stranu a vzbudzuje pochybnosti o jeho objektívnosti, pretože samotný zákon o rozhodcovskom konaní nemá žiadne ustanovenie, ktoré by obmedzovalo stály rozhodcovský súd upraviť postup a priebeh rozhodcovského konania tak, ako je uvedené v rokovacom poriadku rozhodcovského súdu a tým, že rozhodcovský súd rozhodol podľa vlastného rokovacieho poriadku za tam uvedených podmienok v tzv. zrýchlenom konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie rozhodcovského rozsudku, neporušil práva žalobkyne, pretože žalobkyňa ako žalovaná v rozhodcovskom konaní mala možnosť podať žalobnú odpoveď, ktorej účinkom je zrušenie rozhodcovského rozsudku a žalobná odpoveď sa považuje vo všeobecnosti za dostatočný prostriedok na uplatnenie všetkých tých práv žalovaného, ktoré by mohol uplatniť aj vtedy, ak by rozhodcovského konanie prebehlo štandardných spôsobom. Čo sa týka námietok zmluvnej pokuty ako neprijateľnej podmienky, žalovaný v písomnom vyjadrení k tejto skutočnosti uviedol, že uplatnil sankcie za omeškanie, t.j. zmluvné pokuty a úrok z omeškania vo výške, ktoré zodpovedajú právnym predpisom platným v čase vzniku omeškania, t.j. vo výške podľa § 3a ods. 1 a 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalovaný tak uplatnil zmluvné pokuty spolu s úrokom z omeškania vo výške 24,75 % ročne (zmluvná pokuta 0,065 % denne), t.j. 23,725 % ročne + 1,025 %-ný úrok ročne, t.j. sankcie spolu 24,75 % ročne. Zároveň žalovaný zdôraznil aj to, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute, nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere a z bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Je teda nesporné, že zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere tvorí aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere a tieto dojednania sa nachádzajú v tej istej listine ako zmluva samotná a preto podpis zmluvy o revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní. V tomto prípade zmluva o revolvingovom úvere vrátane zmluvných dojednaní je podpísaná, potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute. Čo sa týka zhoršenia postavenia spotrebiteľa vzhľadom na miesto rozhodcovského konania, žalovaný uviedol, že rozhodcovské konanie je v zásade písomné a písomná forma konania neznamenaá žiadny zásah do práv jeho účastníka, nakoľko svoje argumenty môže vždy uplatniť písomne a to v žalobnej odpovedi alebo žiadosťou o preskúmanie rozhodcovského rozsudku a napokon aj žalobou na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Miesto rozhodcovského konania je objektívne dosažiteľné, t.j. spotrebiteľ má objektívnu možnosť sa do neho dostať. Rozhodnutia súdov, na ktoré poukázal žalobca, skutkovo a právne nesúvisia s prejednávanou vecou. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že neboli zohľadnené predpisy na ochranu spotrebiteľa, toto tvrdenie nie je v podanej žalobe žiadnym spôsobom konkretizované a z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd sa postavením žalovaného, povahou žalovaného, nároku a jeho právnym titulom zaoberal aj z pohľadu predpisov na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok tak ukladá žalobkyni ako žalovanej plnenie, ku ktorému sa zaviazala pri uzavretí zmluvy a povinnosť uhradiť sankcie, ktorých výška je v súlade s § 53b ods. 1 O.z. a § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobkyňa podaním tejto žaloby bez právneho zastúpenia obsahujúcej citáciu a aplikovanie právnych predpisov na daný skutkový stav,

odkazy na judikatúru ESD a súdov SR, na ustanovenia zmluvy o revolvingovom úvere rozhodcovskej zmluvy, ako aj na ustanovenia rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu jednoznačne preukázal, že mal možnosť oboznámiť sa s pravidlami rozhodcovského konania, s obsahom rozhodcovskej a ostatných dokumentov a to jednak pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, ako aj v lehote na odstúpenie od zmluvy. Keďže sa žalobkyňa dokázala oboznámiť s pravidlami rozhodcovského konania, s právnymi predpismi, ako aj so zmluvnou dokumentáciou v zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby o zrušenie rozsudku, mohla tak urobiť aj pred uzavretím zmluvy, resp. potom, čo jej bola zmluvná dokumentácia doručená a mala v mieste svojho domova 14 dní dostatočný časový priestor na podrobné oboznámenie sa s dokumentáciou, ako aj pravidlami rozhodcovského konania. Skutočnosť, že tak žalobkyňa neurobila by nemusela byť posúdená v jeho prospech a ľahkovážny prístup k vstupovaniu do zmluvného vzťahu požívať právnu ochranu.

Tunajší súd vytýčil termín pojednávania na deň 24. 09. 2015, ktorého sa nezúčastnil žalovaný, ani právna zástupkyňa žalovaného, pričom neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti, pričom sa pridržali ich doterajších vyjadrení a žiadali návrh zamietnuť.

Žalobkyňa v konaní najskôr uviedla, že sa nevie vyjadriť, či na podanej žalobe trvá, pretože nevie čo to obnáša. Uviedla, že je pravdou, že uzavrela zmluvu so žalovaným, bol jej poskytnutý úver. Myslela si, že vo výške 400 Eur. Čo sa týka procesu uzatvárania úverovej zmluvy, boli jej dané do ruky zmluvy, žalovaný jej poskytol finančné prostriedky a zmluvy jej prišli poštou. Zmluvy podpisovala osobne. Poskytnuté finančné prostriedky splácala, zostalo jej nesplatených asi 90 Eur. Úver nedosplácala pre nedostatok finančných prostriedkov a následne si zobrala úver od nebankovky Home Credit. V novinách sa dočítala o firme Prvá oddľžovacia s.r.o., s ktorou sa skontaktovala. Zobrala tam všetky papiere, ktoré mala k dispozícii. Táto spoločnosť s ňou spísala zmluvu, vypočítali jej koľko môže splácať z dôchodku a taktiež jej v písomnej podobe pripravili žalobu, ktorú podpísala. Podanú žalobu nečítala. Čo sa týka uzavretej rozhodcovskej zmluvy, uviedla toľko, že rozhodcovskú zmluvu vôbec nečítala. Inú zmluvu o úvere dňa 22. 05. 2012 neuzavrela a to ani so žalovaným, ani s inou spoločnosťou. Prišlo jej predvolanie na pojednávanie a Prvá oddľžovacia s.r.o. o pojednávaní vedela, preto jej poslali písomnosť zo dňa 14. 09. 2015 ako príprava na pojednávanie. Žalobkyňa nevedela, čo má s touto písomnosťou - prípravou na pojednávanie robiť, tak sa skontaktovala s právničkou Prvej oddľžovacej s.r.o., ktorá jej povedala, že to má takú barličku, ktorá jej má pomôcť k tomu, ak by ju nevedelo niečo napadnúť. Následne uviedla, že na podanej žalobe trvá. Nemá k dispozícii ani žalobu a ako náhle jej zo strany žalovaného niečo príde, tak všetky písomnosti doručuje Prvej oddľžovacej s.r.o. dokonca tak, že niektoré obálky ani neotvára. Žalobkyňa aj napriek poučeniu, že v § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. sú taxatívne uvedené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku a jedným z dôvodov je, ak účastník rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, čo je aj v jej prípade a ďalší podľa písm. j/, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, aby sa žalobkyňa vyjadrila, ktoré všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu jej práv ako spotrebiteľa boli porušené, žalobkyňa uviedla, že nevie. Do ťažkej finančnej situácie sa dostala po rozvoze manželstva, kedy prišla aj o byt a pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí úveru, ako aj rozhodcovskej zmluvy so žiadnymi skutočnosťami zo strany sprostredkovateľa nebola oboznámená. Nebola upozornená ani na rozhodcovské konanie a všetky písomnosti zo strany žalovaného jej boli doručované poštou, avšak tieto dokumenty vôbec nečítala, s ich obsahom sa neoboznámila. Absolútne nič jej nebolo vysvetlené zo strany sprostredkovateľa žalovaného o rozhodcovskej zmluve, resp. o rozhodcovskej doložke.

Žalobkyňa bola poučená podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Návrh na doplnenie dokazovania nemala.

Súd z fotokópie písomnosti označenej ako Príprava na pojednávanie - zrušenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 14. 09. 2015 adresované žalobkyni zistil, že žalobkyňa mala vo výpovedi uviesť, že sa pridrižava podanej žaloby a to z dôvodu, že úver jej bol poskytnutý ako spotrebiteľský úver a týmto sa domáha svojich práv, ktoré boli porušené vo vzťahu k nej ako k spotrebiteľovi a to tým, že rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovskú doložku obsiahnutú v rozhodcovskej zmluve na základe uvedeného v žalobe považuje za neurčitý právny úkon a tým pádom za neplatnú, rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, pretože porušuje práva spotrebiteľa a za ďalšie, že nemala možnosť sa skutočne oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, čo je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto popiera platnosť rozhodcovskej doložky. Taktiež určenie právomoci je neurčité a neobsahuje žiadnu špecifikáciu sporov, v ktorých sa má uplatniť, ide o spotrebiteľskú zmluvu

a rozhodcovská doložka nebola s ňou ako spotrebiteľom osobitne individuálne prejednaná, ale bola jej daná v predtlačenej forme, pričom všetky dokumenty jej boli dané v jednej kope, pričom nemala ani priestor a možnosť vnímať, že podpisovala rozhodcovskú doložku, čím došlo k jej znevýhodneniu ako spotrebiteľa ako slabšej strany, v uvedenej úverovej zmluve sú obsiahnuté práva a povinnosti, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi v rovine ich výkonu ako bolo uvedené aj v žalobe. Mala žiadať zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Táto príprava na pojednávanie mala byť pre žalobkyňu pomôckou, od ktorej sa mali odvíjať jej vyjadrenia.

Súd zo spisu Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava zistil, že dňa 20. 08. 2014 bola na ich rozhodcovský súd podaná žaloba žalobcom PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. proti žalovanej Edite Markovej, pre zaplatenie sumy 320,48 Eur ako dlžných splátok z poskytnutého revolvingového úveru vo výške 360 Eur. Okrem zaplatenia sumy 320,48 Eur sa žalobca domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 1,025 % ročne z jednotlivých splátok a náhrady trov konania.

Slovenský arbitrážny súd zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava dňa 16. 10. 2014 pod sp. zn. 30/08/14 vydal rozhodcovský rozsudok, ktorým zaviazal žalobkyňu ako žalovanú zaplatiť žalovanému ako žalobcovi sumu 320,48 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,025 % ročne z jednotlivých súm tak, aby úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšila sumu 360 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 360 Eur, len 8,25 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 320,48 Eur do zaplatenia, ako aj na náhradu rozhodcovského konania vo výške 32,40 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 118,59 Eur. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06. 11. 2014.

Súd zo Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 22. 05. 2007, č. XXXXXXXXXXXX a z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zistil, že žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 360 Eur, ktorý sa zaviazala žalovaná splácať v mesačných splátkach po 20,44 Eur po dobu 36 mesiacov. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 29. 06. 2012 a dátum splatnosti poslednej splátky na 29. 05. 2015. Dátum splatnosti bol dohodnutý na 29. deň mesiaca, RPMN bola vo výške 68,41 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 46,52 %, ročná úroková sadzba bola stanovená na 70,03 % a celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť predstavovala sumu 735,84 Eur.

Súd konštatuje, že zmluva bola uzavretá dňa 22. 05. 2012 a teda na ňu bolo potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a nie ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. tak, ako to žalobkyňa v podanej žalobe uvádzala.

Súd z Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zistil, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 22. 05. 2012 a z bodu 1 tejto zmluvy vyplýva, že žalobkyňa svojím podpisom vyjadrila súhlas s uzatvorením tejto zmluvy a v zmysle bodu 2 žalovaný ako veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Z bodu 3 Rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory z uzavretej Zmluvy o revolvingogom úvere je možno riešiť v rozhodcovskom konaní, ale aj v konaní pred všeobecným súdom.

Z bodu 7 uzavretej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

Podľa § 41 ods. 1 veta prvá zákona č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Tunajší súd konštatuje, že žalobkyňi ako žalovanej bol predmetný rozhodcovský rozsudok doručený dňa 06. 11. 2014 a žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na tunajší súd dňa 18. 11. 2014, teda v zákonom stanovenej lehote 30 dní v zmysle § 41 ods. 1 veta prvá zákona č. 244/2002 Z.z.

Aj napriek poučeniu v rozhodcovskom rozsudku, žalobkyňa žalobnú odpoveď nepodala.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy a podľa písm. j/ pri rozhodnutí boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a c/, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak účastník rozhodcovského konania preukáže, že nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť alebo že takáto dohoda nebola uzavretá podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Podľa § 52 ods. 1 O.z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 O.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 1 O.z. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť nich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 O.z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ O.z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 O.z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 O.z., zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa v prvom rade nevzťahuje na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa preto nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

Tunajší súd mal v konaní preukázané, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorú predložil žalovaný ako dodávateľ žalobkyne ako spotrebiteľovi. V konaní nemal súd sporné podpísanie tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany žalobkyne, z obsahu ktorej vyplýva tá skutočnosť, že žalobkyňa sa s obsahom rozhodcovskej zmluvy oboznámila. Súd predmetnú rozhodcovskú zmluvu neposúdil za neplatne uzavretú, nakoľko jej formulácia je dostatočne jasná,

určitá a zrozumiteľná a z bodu 3 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že obsahuje poučenie pre dlžníka, že dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. Súd má teda za to, že žalobkyňa pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mohla získať predstavu o tom, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy, ale s obsahom rozhodcovskej zmluvy sa mohla podrobnejšie oboznámiť aj dodatočne po jej doručení, pričom z bodu 7 jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa mala možnosť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní odstúpiť. Túto možnosť žalobkyňa nevyužila a súd má za to, že s jednotlivými bodmi rozhodcovskej zmluvy mala žalobkyňa možnosť sa oboznámiť a skutočnosť, že si rozhodcovskú zmluvu neprečítala tak, ako to vyplynulo z jej výpovede, nemôže mať vplyv na neplatnosť predmetnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá na samostatnom liste papiera v rozsahu siedmich článkov obsahu, s jasným, určitým sa zrozumiteľným textom, taktiež zhodnosť čísla rozhodcovskej zmluvy s číslom zmluvy o revolvingovom úvere svedčí o jej určitosti a preto má súd za to, že rozhodcovskú zmluvu je možné považovať za individuálne dojednanú a preto nemožno konštatovať, že rozhodcovská zmluva by mala byť kvalifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Takýto právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení zo dňa 28. 07. 2015, č.k. 20Co/204/2014-69. Rovnaký právny názor zaujal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v Uznesení zo dňa 21. 11. 2013 č.k. 43CoE/372/2013, v Uznesení zo dňa 10. 12. 2013 č.k.1CoE/328/2013, Krajský súd v Žiline v Uznesení zo dňa 31. 01. 2014, č.k. 8CoE/4/2014, v ktorom uviedol, že ak bola rozhodcovská zmluva oprávneným ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste a v zmysle bodu 7 rozhodcovskej zmluvy mal možnosť dlžník od nej odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy a zároveň mal dlžník (spotrebiteľ) právo výberu medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, takúto rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku v zmysle § 52 a nasl. O.z., pretože bola uzavretá individuálne a je platným právnym úkonom.

Podľa § 153 ods. 2 O.s.p., súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu, alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Žalobkyňa v žalobe poukazuje aj na dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z.z., súd má za to, že dôvody tohto ustanovenia nie sú v podanej žalobe jasne a zrozumiteľne vyšpecifikované a dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa písm. j/ z podanej žaloby nevyplýva. Taktiež žalobkyňa v konaní vo svojej výpovedi sa k dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa tohto ustanovenia nevedela vyjadriť a uviedla že žaloba bola za ňu písaná spoločnosťou Prvá oddlžovacia s.r.o. a žalobu ani nečítala. Toto tvrdenie žalovanej spôsobuje pochybnosti o slobodnej vôli žalobkyne vôbec podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a takéto správanie žalobkyne svedčí o jej ľahostajnom prístupe k následkom porušenia povinností vyplývajúcich z úverových zmlúv, na základe ktorých získala finančné prostriedky, ktoré už následne nie je schopná splácať. Aj z vypracovanej " Prípravy na pojednávanie " napísanej Prvou oddlžovacou spoločnosťou s.r.o. iný dôvod než na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zák.č. 244/2002 Z.z. nevyplýva. Z ustanovení zák.č. 244/2002 Z.z. vyplýva, že rozhodcovský rozsudok je možné zrušiť len na návrh účastníka rozhodcovského konania a z ustanovení tohto zákona nevyplýva povinnosť pre súd ex offio skúmať iné dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré sú taxatívne vymenované v ust. § 40 ods. 1 zák.č. 244/2002 Z.z. Z tohto dôvodu sa inými dôvodmi na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku tun. súd nezaoberal.

Tunajší súd preto v danom prípade návrhu žalobkyne nevyhovел a žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol z dôvodu, že Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 22. 05. 2012, č. 8200038692 považoval za individuálne dojednanú a teda za platnú.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá v konaní úspešná nebola. Trovy konania vo výške 175,04 Eur pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony po 77,45 Eur (príprava a prevzatie, písomné vyjadrenie) + 2 x režijný paušál po 8,39 Eur + 20 %-ná DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmno.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1/ a 2/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia na súd, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.